

SPOLČO

- *společenství mládeže*

Draží čtenáři!

Měsíc červen vrcholí a pro většinu školáků i neškoláků o:) to znamená, že se blíží PRÁZDNINY!!! Tento čas volna od učení a od práce každý využívá jinak, ale jedno je jisté, měli bychom tento čas také více věnovat Pánu Bohu!

V tomto čase se snažíme hlavně načerpat spoustu nových sil a u koho bychom mohli více čerpat, než u Našeho milostivého Pána! Vždyť je to čas volna i pro Něho, ne? Ale on je skrytý i v každém z nás, v každém člověku, kterého potkáme, v každém člověku, kterému nějak sloužíme, ať už je to například paní, které jsme slíbili, že ji teď o prázdninách budeme pomáhat s nákupem, ať už je to naše rodina, s kterou chceme nyní více být a více rodičům pomáhat, ať už jsou to děti na tábořech, ... atd. V těchto situacích (a je i ještě mnoho jiných možností) sloužíme Pánu a tudíž se i s ním setkáváme.

Mohli bychom se také snažit více modlit a děkovat mu za vše krásné, co nás obklopuje ... taková procházka přírodou vybízí k oslavě Pána!

Proto prosíme, abychom čas nám svěřený dobře využili, abychom si dobře odpočinuli a udělali něco užitečného a něco pro druhé.

Ať se nám všem to daří
přeje

-red-

Jaké to bude poprvé sloužit mši svatou?

rozhovor s jáhnem Zdeňkem Machem

Zdenda nyní prožil rok „jáhnování“ v Hradci Králové a dnes, dá-li Pán, přijme svátost kněžství. My všichni se jistě už nemůžeme dočkat na společné slavení jeho první sloužené mše svaté v Jilemnici, v chrámu Páně sv. Vavřince. Zdenda si našel čas a zodpověděl mi několik otázek:

☞ Mohl by jsi se prosím s námi podělit o několik zážitků, poznatků o tom co jsi prožil zde v Hradci za tento rok své služby?

Za ten rok bylo zážitků a poznatků mnoho. Jeden z těch, který vnímá každý, že rok utekl jako voda.

Seznámil jsem se zde s mnoha dobrými lidmi a také dětmi, protože dělám spirituála na Církevní základní škole. Pěkné, ale někdy i náročné chvíle byly, když jsem navštěvoval staré a nemocné lidi. Poznávat jejich životní příběhy, jejich trápení a problémy a do toho všeho přinášet Pána Ježíše, který jim dává naději a záchranu.

Bylo opravdu vidět jak jim tato služba velmi pomáhá a oni se na každé setkání těší.

Jeden z posledních velkých radostných zážitků bylo, když jsem nedávno křtil při mši svaté pro děti jedenáct školních dětí (od první do páté třídy). Byla to nádherná slavnost Božích dětí.

Ještě spoustu dalších zážitků a zkušeností.

☞ Když vzpomínáš na svůj domov, co se Ti obvykle s tímto pojmem spojuje?

Lidé, se kterými jsem prožíval velkou část svého dosavadního

(dokončení na str. 2)

Stalo se ...

26. 4. 2003 Svatba Lídy a Pavlika v kapliče ve Stromkovicích.

16. 5. 2003 Na dopravní inspektorát našeho spolča, který tentokráte sídlil u Holcu, si přijel pro řidičský průkaz P. Vláďa Novák. Slavnostního předání, kterému předcházelo Vláďovo povídání o modlitbě, se nás zúčastnilo 28.

23.-25.5.2003 Účast na setkání s P. Francidem Kohnem, jenž stojí v čele Sekce pro mládež Papežské rady pro laiky. Dle slov Katolického týdeníku (č. 24 / 15. 6. 2003) bylo toto setkání velice živé. (více str. 4)

-ros-

(dokončení ze str. 1)

života. Na prvním místě rodina a příbuzní, pak přátelé a známí. Ale mohu také říci, že se mi často vybaví náš kraj kopců, lesů a luk, naše městečko, kostel, náš dům.

☞ Také už se těšíš na primici?

Těším a zároveň prožívám určité napětí jak to dopadne? Jaké to bude poprvé sloužit mši svatou?

Bude to pro mě velká věc a člověk, když stojí před velkou dobrou věcí se na ni těší, ale zároveň má i obavy.

☞ Co očekáváš vše nového od služby kněžství?

Co očekávám? Nejspíše to, že všechny ty dary, které Bůh nabízí lidem prostřednictvím kněze, budu moci zprostředkovávat, a tak všem pomáhat, aby svůj život mohli prožívat radostně a plně s Bohem a všemi, které nám Pán posílá.

☞ Víš už kam Tě pravděpodobně umístí pan biskup Dominik jako své první místo kněžské služby?

Už to dobře vím. Dokonce to už vyšlo ve věstníku pro kněze naší diecéze. Pan biskup Dominik mě nikam daleko neposílá, ba naopak mě povolává velice blízko sebe jako svého sekretáře.

Milý Zdendo, děkuji Ti za zodpovězení otázek a chtěl bych Ti za celé spolčo a za naše farnosti popřát hodně Božích milostí v této krásné, ale náročné službě. Budeme na Tebe myslet v modlitbách a těšíme se na viděnou!

-jlk-

Diecezní setkání mládeže

Jednoho dubnového dne ráno asi okolo 6:30 (12.04.2003), se začala na jilemnickém nádraží scházet skupinka několika mládežníků. Když se nás sešlo asi 12, tak Jenda Lukeš začal kupovat lístky do Hradce Králové. Ale to už bylo slyšet houkání.

Po úspěšné cestě s několika přestupy jsme vystoupili na hradeckém nádraží a vydali se do kostela Panny Marie, kde pro nás byl přichystán dopolední program. Ten začal scénkou, kterou si připravili studenti místního křesťanského gymnázia, a pokračoval promluvou na téma „Maria - zrcadlo církve“. Okolo půl jedenácté jsme se začali (podle barvy jmenovky) rozdělovat do skupinek a pomalu přemísťovat na křesťanské gymnázium. Zde probíhala diskuse na téma svátost smíření a po ní následovala půlhodinová možnost se zamyslet. Potom už pro nás bylo připraveno občerstvení.

Na závěr nás čekala mše svatá, kterou sloužil královehradecký biskup Dominik Duka.

A co dodat? Už asi jen to, že celý program svými písněmi doprovázela Vesmírná Kapela. Všichni se vrátili v pořádku domů obohaceni novými prožitky a mohou se těšit na další setkání, které bude na podzim.

-frm-

Domov od domova

Přibližně 1250 kilometrů dělí Prahu od Londýna, Čechy od Anglie, domov od „domova“. Touha po poznání způsobila, že jsem ve čtyřiaadvaceti letech svého života znovu prožívala „odstrihnutí pupeční šňůry“. Jinými slovy, vstupovala jsem do světa samostatnosti. Příčinou byla potřeba naučit se anglickému jazyku, seznámit se s kulturou a tradicí jiného národa. A jak jinak to uskutečnit než pevnou vůlí a kde jinde než v zemi, o níž jsem s předtím mohla nechat jen zdát? Odjížděla jsem jako stovky jiných dívek a malé procento chlapců, pracovat jako au-pair. Slovo „au-pair“ se v posledních letech stalo významným mezinárodním pojmem. V překladu znamená pečovatelka, opatrovnice či chcete-li vychovatelka dětí. To je však velmi všeobecná fráze - podstatou přítomnosti au-pair v rodině je, aby každý den, když se utahání rodiče vrátí domů z práce, našli děti čisté, syté a zdravé. To je horizont au-pairství. Výchova patří do jiných rukou.

Cestou z Prahy do Londýna jsem přemýšlela o tom, jaká ta Anglie ve skutečnosti je? Jací jsou Angličané? O jejich nepřístupnosti a chladném chování jsem toho slyšela dost. Také jsem toho četla hodně o anglických gentlemanech, anglických mlhách, anglických trávnících, královně, Shakespearovi a o spoustě jiných anglických věcí. A najednou jsem je všechny měla na dosah ruky.

Ríká se, že začátky jsou vždycky nejhorší. Kolikrát jsem zakusila pravdivost tohoto přísloví. Donekonečna jsem si opakovala několik naučených anglických frází a posouvala se dlouhou řadou k pasové kontrole. Ta byla prováděna se značnou pečlivostí „Calaiských úředníků“. Bylo jich tam celkem pět, každý za svým stolečkem. Konečně na mě přišla řada. Kapičky potu mi stékaly po zádech, když jsem s urputnou snaživostí hledala ve své skrovné slovní zásobě odpovědi na

dopadající otázky. I když by moji učitelé angličtiny asi nebyli s mým výkonem příliš nadšení, přece jen jsem opouštěla vstupní halu s přiděleným dvouletým vízem v pase.

Na londýnské zastávce Green Lane Coach Station na mne čekala hlava mě hostitelské rodiny. Měli jsme problém se vůbec poznat, fotky docela klamou! Srdce jsem cítila až v krku, hrdlo jsem měla horečnatě sevřené. Přistoupila jsem blíž a slušně pozdravila. Roger vyřešil první rozpačité okamžiky podáním ruky a přivítacím rituálem. Poté jsme jeli do mého nového domova - malého městečka Bookham, které se nachází necelou hodinku vlakem jihozápadně od centrálního Londýna. (Jen tak mimochodem pro milovníky Harryho Pottera: tady se traduje, že právě z tohoto městečka tento kouzelnický učeň pocházel.) Upoutalo mne to, jak Roger respektoval přechody pro chodce či jak ochotně pouštěl před sebe vozy, které se chtěly zařadit. A nebyl jediný, který se tak choval. Jakási prazvláštní disciplína tu vládla všude. Z okna jsem se dívala ven. Jaká je to zvláštní země, myslela jsem si a v duchu vzpomínala na pana Čapka, který tak trefně vystihl její charakter v „Anglických listech“. Ano - Anglie je na první pohled zelená. Pozorně jsem si prohlížela ulice lemované cihlovými domy, parky, kostely. Tohle všechno je tedy Anglie. Od této chvíle se tedy musím naučit potýkat se vším, co k ní patří - s cihlovými domy, supermarkety, kostely, parky a lidmi. Tedy se vším, co je zelené, cihlově červené a lidské. Po příjezdu jsem poznala zbytek rodiny - Susan a jejich tři děti - Ailsa (6), Samantha (3) a Freya (1). Snažili se mi připravit hezké privítání, ale čím déle mluvili, tím důrazněji jsem si uvědomovala skličující pravdu, že s mojí angličtinou nemohu obstát. Odezírala jsem jen z výrazů jejich tváří. Dopadající slova se měnila z bublajícího potůčku na divokou řeku.

To be continue...

-lbr-

Víkend s P. Francisem Kohnem

foto na Bílé skále

V sobotu 24. května přijel do Příchovic P. Francis Kohn, který má v Římě na starosti sekci pro mládež. Několik lidí z našeho spolča se na pozvání P. Vladimíra Nováka vydalo na tento víkend do Příchovic. Prožili jsme tam mnoho pěkných duchovních zážitků, mezi které patřila především mše svatá ve dvou jazycích, byly to francouzština a čeština. P. Kohn je, jak se ukázalo, velice zajímavý člověk. Při večerním programu nám stručně vyprávěl o svém životě, který byl velmi zajímavý.

Je ovšem škoda, že nás tam jelo tak málo, protože se nestává každý den, aby k nám přijel tak důležitý a zajímavý host, který má o víře opravdu co říct.

Závěrem bych chtěl říct, že jsme prožili krásný víkend, a že jsme ho určitě nepromarnili.

-dvd-

V jednom katolickém kostele v Čechách měl mši příslušník rádu servitů. Ač rodem Němec, naučil se dobře česky. Jen když před přijímáním pozvedl ruku a zavolal:

„Hele, Beránek Boží“, tak se skoro všichni podívali ke dveřím.

Opilec se připotáčí do kostela, zapadne do zpovědnice a mlčí. Zmatený kněz zakašle, aby upoutal jeho pozornost, ale muž stále nic neříká. Kněz tedy zatuká na přepážku, doufá že se hříšník konečně rozhovoří. Z druhé strany se ozve: Boucháš zbytečně, kámo, tady taky není papír.

28. 6. (so) Primiční mše svatá novokněže Zdeňka Macha, od 14:30 v chrámu sv. Vavřínce v Jilemnici 1),2)

21.-26. 7. (po-so) Putování mládeže ke sv. Anně do Rokytnice v Orl. Horách 3)
Na vaše případné dotazy vám rádi odpoví:

- 1) Jenda Lukeš, tel.: 777626984, e-mail: j.luk@seznam.cz
- 2) Franta Válek, tel.: 777 239166, e-mail: valekf1@centrum.cz
- 3) P. Pavel Jandejsek, kaplan pro mládež vikariátů Jilemnice a Trutnov, tel.: 499 422 899, e-mail: pavel.jandejsek@tiscali.cz

Vavříneček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dovíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šířitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-